

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Loghinov Ruslan și de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Cucerenco Maxim prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Loghinov Ruslan XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Cucerenco Maxim XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.09.16 – 23.04.2018 (prima instanță);
2. 18.10.2018 – 20.02.2019 (instanța de apel);
3. 29.10.2019 – 12.02.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 23 aprilie 2018, inculpatul Loghinov Ruslan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatul Cucerenco Maxim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Popov Gheorghi în privința căruia nu a fost declarat recurs ordinar.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Popov Gheorghii, la 06.07.2016, aproximativ la ora 08.30, aflându-se pe str. Iurie Gagarin, 7, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, împreună cu Loghinov Ruslan și Cucerenco Maxim, în mod deschis au sustras din geanta cet. Braga Veaceslav un telefon mobil de model "HTC" la prețul de 2000 lei, un telefon mobil de model "San Francisco" în husă la prețul de 1030 lei și un telefon mobil de model "Vodafone" la prețul de 500 lei, în care se afla cartela SIM cu nr. 061195130 și bani în sumă de 200 lei, după ce cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate Braga Veaceslav, daune în proporții considerabile, în sumă totală de 3730 lei.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Loghinov Ruslan și Cucerenco Maxim au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, jaful – adică „*sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Loghinov Ruslan, care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat.

Invocând faptul că:

- instanța de fond nu a dat nici o apreciere probelor prezentate și pe care a fost bazată poziția apărării, anume declarațiile inculpatului Loghinov Ruslan date în instanța de judecată, declarațiile inculpaților Popov Gheorghii și Cucerenco Maxim. Mai mult sentința de condamnare a fost bazată pe declarațiile martorului, care nu îl cunoaște pe Loghinov Ruslan;

- instanța de fond nu a dat apreciere faptului că la confruntare cu partea vătămată de către acesta a fost indicată altă persoană, în maiou alb, dar la data de 06.07.2016 Loghinov Ruslan a fost reținut și la reținere a fost îmbrăcat în maiou negru cu mânecile lungi;

- mai mult ca atât, sunt încălcări procesuale la efectuarea urmăririi penale, nu este în dosar ordonanța sau ordinul șefului Inspectoratului de Poliție Centru privind schimbarea ofițerului de urmărire penală, desemnarea de către ofițer de urmărire penală Botnarenco Vitalii a ordonanței privind corpul delict, au fost stabilite persoane cu încălcarea Codului de procedură penală referitor la procedura de recunoaștere după fotografie, la care în afară de partea vătămată și ofițerul de urmărire penală nu a participat nimeni, mai mult din declarațiile părții vătămate nu rezultă că anume Loghinov Ruslan a comis infracțiunea.

2.2. Inculpatul Loghinov Ruslan care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Invocând faptul că:

- nu a sustras careva bunuri și nu a comis careva infracțiune;
- prin declarațiile martorului "Serghei" se confirmă că nu a comis nici o infracțiune.

2.3. Inculpatul Cucerenco Maxim care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie achitat, invocând faptul că nu a participat la comiterea infracțiunii de jaf.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, s-au respins apelurile declarate ca fiind nefondate, s-au menținut prevederile sentinței.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina *inculpaților, Loghinov Ruslan, Cucerenco Maxim* încadrarea juridică corespunzătoare, și anume *art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la argumentele avocatului Gorea Tatiana precum că din probele administrate nu rezultă că Loghinov Ruslan a comis infracțiunea, instanța de apel a notat că infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal a fost comisă de către inculpați în coautorat, cu intenție directă de a sustrage de la partea vătămată Braga Veaceslav a bunurilor sale.

Acest aspect fiind confirmat prin declarațiile părții vătămate Braga Veaceslav în cadrul efectuării confruntării efectuate între Braga Veaceslav și Loghinov Ruslan.

Instanța de apel a respins alegațiile părții apărării potrivit cărora inculpații nu au comis infracțiunea imputată lor, or, în cadrul cercetării judecătorești instanța de fond a stabilit faptul că inculpații sunt autori ai infracțiunii imputate lor, fapt care rezultă din declarațiile părții vătămate Braga Veaceslav, care i-a recunoscut în cadrul urmăririi penale, drept persoane, care i-au sustras bunurile.

Totodată instanța de apel a menționat că prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 07 iulie 2016, Braga Veaceslav l-a recunoscut pe persoana sub nr. 4 pe Loghinov Ruslan și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2016, prin care partea vătămată Braga Veaceslav, a recunoscut persoana sub nr. 2 ca fiind Cucerenco Maxim.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Gorea Tatiana precum că urmărirea penală a fost desfășurată cu încălcarea normelor stipulate în Codul de procedură penală, și anume că în dosar nu este ordonanța sau ordinul șefului Inspectoratului de Poliție Centru privind schimbarea ofițerului de urmărire penală, desemnarea de către ofițer de urmărire penală Botnarencu Vitalii a ordonanței

privind corpul delict, au fost stabilite persoane cu încălcarea Codului de procedură penală referitor la procedura de recunoaștere după fotografie, la care în afară de partea vătămată și ofițerul de urmărire penală nu a participat nimeni.

Menționând în acest sens faptul că art. 251 alin. (4) Cod procedură penală, invocă că încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din conținutul procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului Loghinov Ruslan și avocatului Gorea Tatiana rezultă că careva obiecții referitor la legalitatea efectuării acțiunilor procesuale nu au fost formulate.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele avocatului Gorea Tatiana potrivit cărora, instanța de fond nu a dat apreciere faptului că la confruntarea cu partea vătămată de către acesta a fost indicată altă persoană, în maiou alb, dar la data de 06.07.2016 Loghinov Ruslan a fost reținut și la reținere a fost îmbrăcat în maiou negru cu mânecile lungi.

În acest sens, instanța de apel a relevat că la efectuarea confruntării efectuate între Braga Veaceslav și Loghinov Ruslan, partea vătămată a indicat că „*la data de 06.07.2016, orele 08:00, aflându-se pe str. Gagarin 7, mun. Chișinău, am văzut trei persoane, printre ei era și această persoană care stă lângă mine (Loghinov Ruslan). Ruslan, persoana care stă lângă mine, s-a apropiat din urma mea și stătea, ceilalți doi stăteau în fata mea, în acest moment, acești doi, unul mi-a deschis un buzunar și altul al doilea buzunar*”. Totodată, partea vătămată Braga Veaceslav a indicat că dânsul l-a recunoscut pe Loghinov Ruslan după aspectul feței, motiv pentru care, alegațiile părții apărării referitor la faptul că de partea vătămată a fost indicată altă persoană, în maiou alb, nu au putut fi reținute ca fiind pertinente.

Având în vedere cele menționate instanța de apel și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpaților pentru comiterea infracțiunii incriminate atât în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul primei instanței, cât și în instanța de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „*în afara oricăror dubii rezonabile*” (a se vedea hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Irlanda c. Regatul Unit, 18 ianuarie 1978).

Astfel, instanța de apel a constatat în afara oricăror dubii rezonabile că acțiunile inculpaților Loghinov Ruslan, Cucerenco Maxim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal, individualizată prin - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

4.1. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Loghinov Ruslan care a invocat ca temeiuri de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10), pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu emiterea unei decizii de achitare a inculpatului.

Invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că sentința de condamnare a fost bazată pe declarațiile martorului care nu-l cunoaște pe inculpat;

- nu au fost prezentate probe ce ar confirma vinovăția lui Loghinov Ruslan în comiterea infracțiunii;

- nu s-au luat în considerare declarațiile inculpatului Popov Gheorghe care a recunoscut vina și a declarat că el singur fără Loghinov Ruslan și Cucerenco Maxim l-a jefuit pe partea vătămată;

- recunoașterea persoanei după fotografie a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a refuzat, prin tăcere să se pronunțe asupra motivelor esențiale invocate în instanța de apel declarate de partea apărării și de inculpatul, astfel adoptând o decizie nemotivată ceea ce constituie la fel un viciu fundamental;

- încălcările normelor procesual-penale comise de instanța de apel lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 CEDO și constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârile atacate, adică reprezintă erori de drept și impun soluția admiterii recursului.

4.2. Avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Cucerenco Maxim care fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Invocând faptul că:

- vinovăția inculpatului Cucerenco Maxim se sprijină numai pe declarațiile părții vătămate; nefiind luate în considerare declarațiile inculpatului Popov Gheorghe care a declarat că a comis infracțiunea singur fără Cucerenco Maxim;

- neîntemeiat instanța de apel a atribuit declarațiilor părții vătămate calitate de probă forte, neluând în calcul că până la acest eveniment acesta nu-l cunoștea pe inculpatul Cucerenco Maxim;

- de către organul de urmărire penală au fost încălcate prevederile art. 116 Cod de procedură penală, iar recunoașterea după fotografie a inculpatului Cucerenco Maxim nu corespunde prevederilor art. 260 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală;

- declarațiile martorului Vlas Feodor puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului nu probează faptul că acesta a comis infracțiunea, or martorul a indicat că a văzut trei băieți, martorul Vintea Fiodor a declarat că când a discutat cu partea vătămată acesta a arătat la două persoane ambele fiind în stare de ebrietate una fiind Loghinov Ruslan, însă nu a indicat nimic asupra lui Cucerenco Maxim;

- în afară de procesul-verbal de confruntare nu există alte probe ce ar indica asupra faptului că Cucerenco Maxim ar fi comis infracțiunea, mai mult din procesul-verbal din 06.07.2016, rezultă că telefonul mobil de model „Vodafone” imputată lui Cucerenco Maxim a fost ridicat de la altă persoană.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate, invocând faptul că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelaților iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate. Cu referire la afirmațiile recurenților precum că faptei săvârșite de inculpați i s-a dat o încadrare juridică greșită, acuzatorul de stat a menționat faptul că dezacordul cu încadrarea juridică reprezintă o modalitate de apărare și nu constituie temei pentru casarea hotărârii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Loghinov Ruslan.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, temeiurile invocate de recurent, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) și pct. 12), Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste erori le pune la baza cererii de recurs și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sunt invocate pur declarativ, fără o motivare clară.

Instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) și 436 Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelurile declarate, fiind reflectate clar concluziile pe care se întemeiază soluția instanței de apel în partea menținerii soluției primei instanțe în latura penală, întemeiată pe cumulumul de probe, cercetate, verificate și apreciate de ambele instanțe ierarhic inferioare just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a manifesta o atitudine selectivă față de probele administrate în prezenta cauză după cum indică recurentul, ce denotă că instanțele de judecată nu au admis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor adoptate, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

De asemenea, Colegiul, analizând temeiul invocat de către recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, consideră că, în speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința lui Loghinov Ruslan și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. 61,75, 76, 77 Cod penal.

Instanța de recurs constată că instanța de fond corect a stabilit în privința inculpatului Loghinov Ruslan pedeapsa penală, care este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind echitabilă, proporțională faptelor săvârșite și individualizată conform prevederilor legale. Totodată, Colegiul penal reține că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit individualizarea pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de

judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care au fost valorificate în prezenta cauză.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Loghinov Ruslan poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Referitor la eroarea invocată de recurent prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Instanța de recurs consideră nefondat argumentul recurentului precum că „*nu au fost prezentate probe ce ar confirma vinovăția lui Loghinov Ruslan în comiterea infracțiunii imputate*”, or, după cum urmează din materialele cauzei vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Braga Veaceslav (f.d. 90-93, Vol.II), declarațiile martorilor Vlas Fiodor (f.d. 153-154, Vol.II), Vintea Fiodor (f.d. 155-156, Vol.II), Mizerschi Nicolae (f.d. 210, Vol.II), care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care în coroborare cu celelalte probe confirmă înafara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Loghinov Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Totodată argumentul recurentului precum că a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, Colegiul penal îl consideră declarativ, fără o argumentare clară prin ce anume s-a încălcat acest drept al inculpatului, stabilind că de către prima instanță și instanța de apel s-a respectat întru totul dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Cucerenco Maxim.

Instanța de recurs menționează că recurentul nu a invocat nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare a lui Cucerenco Maxim.

Instanța de recurs ține să menționeze faptul că alegațiile recurentului referitor la faptul că declarațiilor părții vătămate li s-a atribuit o calitate de probă forte, sunt nefondate or, la baza sentinței de condamnare au fost puse nu numai declarațiile părții vătămate Braga Veaceslav, dar și declarațiile martorilor Vlas Fiodor (f.d. 153-

154, Vol.II), Vintea Fiodor (f.d. 155-156, Vol.II), Mizerschi Nicolae (f.d. 210, Vol.II), care au confirmat declarațiile părții vătămate și care sunt în coroborare și cu celelalte probe.

Instanța de recurs ține să menționeze că de către instanța de apel corect au fost apreciate critic declarațiile inculpatului Cucerenco Maxim, or acestea au fost făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru infracțiunea comisă și reprezintă o metodă de apăsare a sa, mai mult cele declarate de inculpat nu au fost confirmate prin careva probe.

Cu referire la faptul că procedura de recunoaștere a persoanei după fotografie a inculpatului Cucerenco Maxim nu corespunde prevederilor art. 260 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să remarce faptul că art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală prevede că *„încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță”*, fiind de menționat și faptul că deși apărarea mizează pe această încălcare, faptul că inculpatul Cucerenco Maxim a comis infracțiunea imputată se confirmă după cum a indicat instanța de recurs mai sus și prin alte probe.

Analizând textul deciziei atacate (f.d. 83-98 verso, Vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra apelului declarat de inculpatul Cucerenco Maxim, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept esențială ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Loghinov Ruslan și de către avocatul Bobu Petru în

numele inculpatului Cucerenco Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Loghinov Ruslan XXX și Cucerenco Maxim XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Boico Victor

Țurcan Anatolie